

הדלקת נרות יו"ט 19:09
צאת השבת 20:19
ר"ת 21:02
 הזמנים לפי אופק נתיבת

ק"ב 77
 יו"ל בניה"ק נתיבות הוב"א
נועם השבת

עירוב תבשילין!

עלון שבועי **411**
חג השבועות
פרשת נשא
 הפטרה: "ויהי איש אחד" [שופטים ג']

חידוש פטרה

"כה תברכו את בני ישראל אמור להם"
 בני ישראל אמור להם" (ו' כ"ג)
המילים "אמור להם" נראות כיתירות. לכאורה, די היה לומר: **"כה תברכו את בני ישראל: יברכך ה'."**
ופירש רבינו המלאך רפאל בירדוגו זצ"ל [מו"ץ בעיר מקנס שבמרוקו לפני כ-200 שנה] **בספרו "מי מנוחות"**: לפני שתברכו את בני ישראל - אימרו להם שיכינו עצמם לקבל את הברכה משום שהאדם צריך להיות לכלי מחזיק ברכה על ידי מעשי המצוות ואור האמונה המאיר בקרבו ואז שורה בו הברכה חיים עד העולם!
 רבים עומדים בתפילה ומעתיירים לישועה, רבים פונים להתברך מפי צדיקים, אך מעטים מכינים עצמם בתורה ותשובה, מצוות ומעשים טובים להיות כלי לקבלת הברכה!
אבא אלוף ומבורך!

03-617-1115
גם אתה יכול להיות מוכה הרבים!!!
 באפשרותך לקבל את העלון במייל מדי שבוע ולהדפיס כמה עותקים שתצרכה ולהפיץ לחבריך ולזכות גם אותם בד"ת לשולחן שבת:
 Sh606marom@gmail.com

24 סדר היום... **בשבת - אסרו חג**

הרש"ת לשאול... מאת הצדיק ר' דוד ברונר זצ"ל ולע"נ

ברוך השם אני מתחזק בלימוד בימים אלה, עוד רגע קבלת התורה אולם התורה כ"כ גדולה ורק מעצם המחשבה שאני צריך ללמוד ולגמור את כולה - זה גורם לי לייאוש מסוים איך אני יצליח...???

ידידי, שאלתך חשובה ויש להאריך בה, אולם כעת נשים דגש על נקודה אחת, בסוף זמן חורף שעבר כ-20 בחורים עשו סיום משותף על מסכת ב'בבא מציעא', באחת הישיבות... הראשון סיים ומיד לאחר מכן עלה השני וגם עשה סיום על אותה מסכת... ונתעוררה השאלה, האם יש עניין לסיום של השני, שהרי מתי סיים הראשון אנו שמחים במסכת שנלמדה, והשני בעצם זה כפילות של הסיום, אז מה בעצם השמחה של השני?

אמור מעתה: התפקיד שלנו זה לא לגמור את התורה, אפילו הגדולים' לא יכולים לגמור את התורה, שנאמר: "ארוכה מארץ מידה ורחבה מיני ים", התפקיד שלך זה להיות קשור כמה שיותר לתורה, שאתה תלמד ואתה תקנה עוד מסכת ועוד תורה, כמובן- שאם אדם קונה כמה שהוא יכול בכוחות שלו, ביכולות שלו - הוא עשה את תפקידו! ורק זה מה שתובעים ממנו!

וכבר פסק המש"ב בסימן א' ס"ק יב': "שעניין תלמוד תורה אם עושה כל מה שבכוחו לעשות, אזי נחשב הדבר כאילו למד כל הזמן", ומובא עוד בח"ח: **שאם אדם למד מה שבכוחו, בבואו לעולם האמת - ישלימו לו כל מה שלא למד!** א"כ אשרינו ומה טוב חלקינו שאנו זוכים יום יום ללמוד עוד דף ועוד סוגיה ועוד נידון, וכך בכוחות שלו ובכישורים שלו - גדלים ונהפכים לאנשים קדושים ומרוסמים, וכל אחד יכול לראות זאת שאפילו סתם אנשים 'עמך' שרואים בחור ישיבה יש להם רגש כבוד כלפיו משום שהתורה שלו מקרינה את הנפש המרוסמת שלו.

עלה והצלח! ומובטח לך אי שהולך ללאו - שנצטרה גדול! (ציון תוס' כתובות סג).

להצלחת נעם ישראל: גם אני! מקבל על עצמי שלא לדבר כלל!!! בשעת התפילה וקריאת התורה"

העלון מוקדש לעילוי נשמת מורי ורבי הצדיק **רבי דוד ברונר זצ"ל ב"ר עמוס שליט"א**
 תהא נשמתו צרורה בצרור החיים, אמן!

אצלם זרעונו מנשטת עמם קדמך 19

במחשבה שניה... גדולי ישראל, והפטרה: חג ה' סיון תרכ"ג

הרב הקדוש רבי גרשון מקולומי זצ"ל

נולד לאביו רבי יהודה אשכנזי אב"ד רוזלא והיה חתנו של רבי מנחם מנדל מקוסוב אבי שושלת קוסוב-ויז'ניץ.

בשנת תקפ"א התקבל לרבנות העיר רוזלא בה ישב גם זקנו רבי גרשון ובשנת תקפ"ט עבר לרבנות טלומטש. משם עבר להורודנקע ולאחר מכן לקולומי ושם נהג נשיאותו ברמה והתפרסם על שמה.

נודע על שם ספרו "עבודת הגרשוני" על התורה ומועדים שנדפס בזלוקא תרכ"ג והתחבב על גדולי דורו.

"הדברי חיים" מצאנז כתב עליו בהסכמה לספרו: "ראיתי מגילה עפה, כתובה היא מתורת רב האי גדול הדור החסיד המפורסם וכו' אשר חשב מאמרי פיו דברות קדושים מתלהבים ביראת ה' ובתבונה כוננו על פי מדרשי ספרי החכמה האלוקית". עוד נדפס ממנו "עבודת הגרשוני תנינא", ובו רמזי קבלה לחדשים ניסן-סיון, דרשה, תשובה בהלכה וגרגרים מהגהותיו על המשניות.

השתמר כתב יד של אחד מראי פניו שמתאר את עבודתו בקודש: "כמה נחת רוח היה לבורא יתברך שמו ממנו על ידי תורתו ועבודתו ופעם אחת הייתי משובתי שבת אצלו והיה לי תענוג ושעשועים בשמעתי רובי תורתו ויקר תפארת עבודתו. אם אמרתי אספרה גודל השעשועים שהיה לי אז לא ידעתי איה אפוא אקח אומר ודברים ובל אוכל לשבח רק אפס קצהו".

הסתלק בה' סיון תרכ"ג ועל מצבתו חרות: **"נר ישראל, עמוד היסני, בוצינא קדישא ונהורא אדמו"ר הרב הצדיק יסוד עולם"**.
 לא זכה לזרע של קיימא ודבריו הם-הם זכרונו.

ואלה המשפטים
 הפעם היחידה שמוותר להסתכל אל העבר - הוא כדי לראות כמה התקדמנו!!!

מה בין אתרוג למרור...

"ואיש את קדשו לו יהיו" [ה' י']

דרך העולם היא שכאשר מקיים אדם מצוות ועושה מעשים טובים הוא רוצה שכולם ידעו מכך ואילו את חטאיו הוא מסתיר מעין כל.

על דרך ההלצה אומרים שצריך לברך 'הגומל' על שאת המרור אוכלים בבית ואת האתרוג לוקחים לבית הכנסת.

מדוע? משום שכאשר לוקחים את האתרוג לבית הכנסת משתדל כל אחד שיהיה לו אתרוג יפה שעלה כמה מאות דולרים, כדי שכולם יראו ולעומת זאת במרור מסתפק כל אחד ב'כזית' ובלבד שיצא ידי חובה.

אילו היה **ההיפך** - את האתרוג היינו נוטלים בבית ואת המרור אוכלים בבית הכנסת היינו נוטלים אתרוג ולינימאלי ועם המרור היינו 'נחנקים' ובלבד שכל העולם יראה כמה כל אחד מאיתנו צדיק...

לפי זה מברר **הרב ישראל שפירא** בספרו "בינת ישראל" את הפסוק שלפנינו: אמנם אדם אוהב להראות בחוץ את מצוותיו ולהסתיר את עברותיו.

אולם התורה מלמדת אותנו שאף את הקדשים שאתה עושה ואת המצוות שאתה מקיים - "לו יהיה", השאר אותם לעצמך, עסוק בהם בשביל לתקן את נפשך ולא כדי להתפאר בהם לפני אחרים.

שנת לימוד תורה בשבת שווה x 1,000 !!!

לעילוי נשמת מורי ורבי ר' דוד בר' עמוס זצ"ל, מיטל בן רבקה, דוד חי בן דראגנס, ר' ישראל בר' שלמה זסק הלוי שינר, יוסף בן רות, יואבני יונה בן רחל, יונה בורר בן אסתר, שפחה בן רבינו מרדכי, שושנה בן אסתר, יהודית בן לייב, יוסף בן איטה, שמעון בן מוליקה, ר' דב בן יהודית, דוד בן רחל, רות נשי בן נעמי, לאה בן אסתר גאן, אברהם א"צ בן פלמה, סימה בן יצחק, אליהו שור בן חנה, חכם שלום כהן בן מחתה, ר' ישישכר מאיר ב"ר יעקב הורוביץ הורו"ת מאיר ב"ר יהושע הלוי מינר זצ"ל ת.נ.צ.ה.ה. **עם שאר נשמת ישראל, אמן לרבינו:** ר' בצלאל בן מלך סוב, יהונתן בן דראגנס, רחל בן דיאמנטה חיה בן נחמה בתיה פתח בן אסתר, סימיל בת מו"נה בתושי' אמן לרבינו: ר' ב"ר ציון בן חנה מלכה, תקוה בן עליזה, עמיאל בן מלך, רויסל בת רחל לוח"ג, שניר בן בריה, משה בן שמואל, אברהם בן סאני, יצחק בן פאני, מאור בן חיה ולחלוצות: לאה בת אורה, שלמה בן רחל, שילת בת לאה שילה בן בלח, מיטל בן אלתר, דוד בן לאה, רחל בת אסתר יוב"ב, אהרן בת לאה יוב"ב.

ולחלוצות ישראל בן ציפורה וב"ב זל הקוראים, המפיצים התורמים היקרים ובני משפחותיהם ברו"ג!

Sh606marom@gmail.com
 ניתן לקבל במייל גם את כל העלונים שכבר מוכנים לשבתות הבאות כדי להדפיס בבית/בעבודה ולהלך לחברים...

גינת הפרחים הגדולה בעולם!!!

גני קוקנהוף, הידועים בשם 'גינת הפרחים של אירופה', הם גינת הפרחים הגדולה ביותר בעולם. גדלה של הגינה עומד על לא פחות מ- 320 אלף מטר מרובעו והיא מכילה מיליוני ואף מיליארדי פרחים שונים! הגנים נמצא בסמוך לעיר ההולנדית ליס במרחק של חצי שעה מאמסטרדם.

גני קוקנהוף נחשבים לגינת הפרחים הגדולה בעולם מזה 50 שנה, אך עד היום לא הצליחה אף מדינה לשבר את השיא המדהים שלהם! ומה נדרש מן ההולנדים כדי להמשיך להחזיק בתוארו של הגן? לא הרבה, רק' לשתל בכל שנה 7 מיליון פקעות חדשות של פרחים...

אגב, בנוסף לפרחים האין-סופיים מנסה צוות הפארק להטעים למטיילים בו את ניוחה של הולנד כלה. כך למשל מצבת במקום טחנת רוח גדולה עליה ניתן לטפס ולהצטלם, חנות למסמר נעלי עץ הולנדיות, פינת ליטוף, ואפילו אגם ברבורים מרוצף באבנים גדולות עליהם ניתן לדרוך ולהגיע עד מרחק נגיעה ממש מן הברבורים עצמם. וכמובן, איך אפשר שלא, במרכז הפארק עומד מוזיאון גדול

המספר את תולדות פרח הצבעוני - צמח הדגל של הולנד.

אהות התג...!

יש הנוטלים מכל חג השבועות רק את המנהג של אכילת מאכלי חלב, והופכים אותו לעיקר, רבי מאיר שפירא מלובלין **צ"ל סיפר** על כך בדרך צחות את המעשה הבא:

ביקרתי באחת מערי השדה בסביבות ניו יורק לצורך איסוף כספים לישיבת חכמי לובלין. פגשתי שם ביהודי עשיר, עם הארץ גדול- אך רברבן ויהיר במידה רבה אף יותר.

הלה ביקש להפגין בפניי את 'למדנותו' ואמנותו למסורת, וסח לי כי היות וכל ימי הספירה משמשים כהכנה לקראת חג השבועות, שבו נוהגים לאכול מאכלי חלב, הוא נוהג לאכול בכל הספירה לביבות מסולאות בגבינה. בכל לילה מספר הלביבות שהוא אוכל הן כמנין הימים.

שאלתי: "מה קורה אם אתה שוכח במקרה לאכול את הלביבות?"

נענה מיד: "אני ממשיך לאכול בלילה הבא בלי ברכה..."

חידה על הפרשה: (מתוך הספר 'פאר לשולחן')

"הפרשה הגדולה במספר הפסוקים, דומה לפרק מהתנ"ך הגדול בפרקים, וכן לדפי המסכת הגדולה כולם שונים ובדוקים..."

כל התורה או משנה אחת?...

מסופר על יוכוח שהתרחש בבית דינו של רבי יהונתן אייבשיץ כשחותן וחתנו באו לדין תורה.

העילה לתביעה שהוגשה מצד החתן על חותנו היתה משום סרובו להמשיך לספק לו את מזונותיו ולאפשר לו ללמוד כפי שהתחייב לפני חתונתו.

החותן מצידו טען כי על חתנו להתפרנס מיגיע כפיו ולא להיות סמוך לעולם ועד על שולחנו ולהוכחה הביא את המשנה: "יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ".

אמר לו רבי יהונתן אייבשיץ: אמת הדבר, זו אכן משנה מפורשת, אולם מוטב שחתנך ילמד ויהיה בקיא בכל התורה כולה ורק משנה זו תהיה קשה עליו, מאשר שהוא יקיים את המשנה הזו וכל התורה כולה תהיה קשה עליו...

חפש ברשי"

מה השכר למי שמוסר נפשו על מצווה כמו הקמת המשכן???

ציור בפרשה...

"כל ימי נצרו נאכל ארז יעשה נאסן היין אחרצנין ארז נא לא יאכל: כל ימי נצרו נצרו תאר לא יעזר ארז לא אלא ארז אלא אלא היינוס ארז יציר לה' קוצש יהיה גצנ פרע

בית הכנסת הגדול בעיר ברז'ן, היה מלא מפה לפה. קהל המתפללים בראשות רבם הנערץ, רבי שלום מרדכי הכהן שברדון, המהרש"ם מברז'ן היו בעיצומה של תפילת חג השבועות.

בעל הקורא החל בניעימה המסורתית של פיוט האקדמות אותו נוהגים לומר לפני קריאת התורה בחג השבועות ולפתע פרצה בהלה. אל בית הכנסת נכנס בפתאומיות שר הצבא הפולני והחל לתור אחר מקומו של הרב היהודי. "מדוע הגיע השר בעיצומה של התפילה?" הרהרו המתפללים באימה וחששו שמה גזרה חדשה עומדת בפתח, אולם הרב לא התרגש כלל ואף לא היה מופתע כאילו הביקור היה מתוכנן וצפוי.

כשראה השר את הרב נפל לרגליו והחל להתחנן: "אנא רבי קדוש מחל לי על גאוותי הגדולה. מבטיח אני כי מעתה ואילך אמלא אחר כל בקשותיך והוראותיך, כי עתה ראיתי את גדל כוחך כמלאך ה' שבכוחו לשלוט גם בסדר הטבע בעולם".

המהרש"ם מברז'ן היה אחד מגאוני דורו ומגדולי הפוסקים בזמנו. מקורב היה לצדיקי דורו והתמדתו ובקיאיותו העצומה בתורה מגיל צעיר היו לשם דבר. רבי שלום מרדכי לא רצה לעשות תורתו קרדום לחפור בה וסרב להתעטר בכתר הרבנות. לפרנסתו עסק במסחר יין ובקר, עצים וסחורות שונות אולם לאחר שפשט את הרגל וירד מנכסיו קיבל על עצמו עול רבנות בכמה קהילות בגליציה עד שהתעטר ברבנות העיר ברז'ן בה ישב עד פטירתו.

היה זה ימים ספורים לפני חג השבועות. פרנסי הקהילה נועדו בביתו של המהרש"ם לטכס עצה כיצד יכולים הם לפעול לשחרור החיילים היהודים המשרתים בצבא פולין, על מנת שיחונגו את החג כראוי בקרב בני עמם מבלי שיאלצו לחלל את קדושת היום. כששמע הרב במה דברים אמורים, התעטף במעילו ועזב את כל עיסוקיו כדי לטפל בעניין לטובת אחיו. זמן קצר לאחר מכן כבר עמד המהרש"ם מול שר הצבא וביקש ממנו לשחרר את החיילים היהודיים לימי החג, אך הלה אטם אוזניו וסרב לבקשה. גם לאחר שהמהרש"ם דרש לקיים את הצו המלכותי שמורה באופן רשמי לשחרר את החיילים היהודיים בימי חגם המשיך השר לדבוק בסרובו וטען: "דבר הצו ידוע לי בדרך כלל אני מקיימו אך הפעם לא אוכל לשחרר אף אחד מהחיילים שכן בדיוק ביום חגכם אנו מתעתדים לערוך תמרון צבאי רחב בו תערך סדרת תרגילים בכל יחידות הצבא".

ניסה הרב לדבר על ליבו של השר וביקש ממנו להתייר בהוראת שעה את שחרורם אולם רוחו של השר קצרה עליו והוא קרא בזלזול: "שמע נא רבי יהודי. חבל על המילים שלך כי אותי לא תצליח לשכנע גם אם ישלח לי אלוקים את מלאכיו מהשמים לא אסכים לבטל את השתתפות כל החיילים בתמרון ולכן אני משיב את פניך ריקם". כששמע המהרש"ם את דברי הנאצה והגידופים כלפי שמיא, התאזר בקנאת ה' והשיב באומץ לב: "טועה אתה אדוני השר. הרבה דרכים למקום וישועת ה' כהרף עין, ובכוחו של ה' לשנות את העיתים ולהחליף את הזמנים ויכול הוא להוריד גשם זלעפות ביום קציר ואז תיווכח לדעת שה' הוא האלוקים והתמרון כולו יתבטל ולא יתקיים". כששמע השר דברים אלו מילא פיו צחוק וגיחך על דברי הרב. "האם הסתתרה בינתך?" שאל, "הרי אנו עתה בימי הקיץ הלוהטים ואתה מדבר עמי על גשם זלעפות?!" אולם הרב לא התרגש מדבריו ואמר: "מאמינים אנו בני מאמינים שהכל בידי שמים, וכבר היו דברים מעולם שהקב"ה הוריד גשם בימי קציר חייטים כדי להוכיח את כוחו". יצא המהרש"ם ממנו בפחי נפש והודיע לבני הקהילה כי אין על מי להישען אלא על אבינו שבשמים ויש להתחנן לפניו ולהפציר.

בליל חג השבועות ישב המהרש"ם ועסק בתורה יחד עם תפילות נרגשות לה' לקדש שמו ברבים "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך". בני הקהילה שפכו אף הם את ליבם בתפילות ובתחנונים, אולם תחילה דומה היה כי נסתתמו שערי מעלה ותפילתם לא התקבלה בשמים שכן הבוקר האיר ושמש קיצית קיבלה את פני השר וחייליו והם החלו בהכנות לתמרון הגדול. הכל היה ערוך בדיוק צבאי קפדני, אך מאומה לא הכין אותם לקראת השינוי הקיצוני חל במזג האויר. רוח חזקה החלה פתאום נושבת והיא הלכה והתחזקה מרגע לרגע עד שהפכה לסערה של ממש. עבים שחורים התקשרו ועד מהרה החל לרדת גשם שוטף מלווה ברעמים ובברקים, סערה שגם בחורף לא נראתה כמוה. השר עמד מבולבל והמפקדים האיצו בחיילים לתפוס מחסה, רק השר נותר על עמדו כשהוא לא משית לבו לבגדיו נוטפי המים והחליט ללכת מיד אל הרב היהודי ולפייסו כדי שלא ינזק מהקפדתו. כך הופיע השר בעיצומה של קריאת האקדמות והוסיף שבח על שבחיו של הקב"ה שהוא שליט על צבאות השמים והארץ.

בעת הלווייתו של המהרש"ם מברז'ן בלטו בין אלפי המלווים שר הצבא וחבר מפקדים שליוו את הצדיק למנוחתו האחרונה והשר אף טיפס על חומת בית העלמין כדי לחלוק כבוד לאיש הקדוש והנערץ. יודעי דבר גם ידעו לספר כי דמעות זלגו מעיניו של שר הצבא שהיה עשוי ללא חת מחמת התרגשותו הרבה, ושם שמים התקדש ברבים.

חייב אדם להשלים פרשיותיו עם הציבור שניים מקרא ואחד תרגום!

